

Boodschap van de heilige Vader Franciscus voor de 51e Wereldgebedsdag voor gebed om roepingen

11 mei 2014 – 4e Zondag van Pasen

ROEPINGEN, GETUIGENIS VAN DE WAARHEID

Beste broeders en zusters,

1. Het Evangelie zegt ons: “Jezus ging rond door alle steden en dorpen ... Bij het zien van de menigte werd Hij door medelijden bewogen, omdat ze moe en uitgeput waren als schapen zonder herder. Toen zei Hij tegen zijn leerlingen: “De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten.” (Mt. 9, 35-38). Deze woorden verrassen ons, omdat we allen weten dat we eerst moeten ploegen, zaaien en bewerken om vervolgens als de tijd gekomen is, een overvloedige oogst te kunnen binnenhalen. Jezus zegt in plaats daarvan: “De oogst is groot”. Maar wie heeft er gewerkt om dit resultaat te bereiken? Er is maar één antwoord: de Heer. Het is duidelijk: de akker waar Jezus over spreekt, is de mensheid; dat zijn wij. De effectieve arbeid die “veel vrucht” oplevert, is de genade van God, de gemeenschap met Hem. Bij het gebed waar Jezus de Kerk toe oproept, gaat het om de vraag het aantal te laten groeien van hen die in dienst staan van zijn Rijk. De heilige Paulus, die één van de ‘medewerkers van God’ was, heeft zich onvermoeibaar ingezet voor de zaak van het Evangelie en de Kerk. Met het bewustzijn van iemand die persoonlijk ervaren heeft, hoezeer de reddende wil van God ondoorgrondelijk is en het initiatief van de genade de bron van iedere roeping is, herinnert de apostel de Korinthiërs er aan: “U bent Gods akker.” (1 Kor 3, 9). Daarom komt er in ons hart eerst de verwondering over de overvloedige oogst die alleen God kan geven, vervolgens de dankbaarheid voor een liefde die steeds aan ons voorafgaat en tenslotte de aanbidding voor het door Hem volbrachte werk, dat onze vrije instemming vereist om te handelen met Hem en voor Hem.

2. Vele keren hebben we gebeden met de woorden van de psalmist: “Hij heeft ons geschapen; wij zijn van Hem; we zijn zijn volk, de schapen van zijn weide” (Ps. 100, 3), of: “De Heer heeft zich Jakob verkoren, Israël tot zijn eigendom gemaakt” (Ps. 135, 4). Wij zijn zijn bezit, niet in de zin van een bezit dat ons tot slaven maakt, maar eerder als een sterke band die ons verbindt met God en met elkaar, in overeenstemming met een verbond dat eeuwig duurt, waardoor “zijn liefde voor altijd blijft” (Ps. 136). In het verhaal van de roeping van de profeet Jeremia, bijvoorbeeld, herinnert de Heer ons er aan dat Hij steeds over ieder van ons waakt, opdat Zijn woord in ons verwerkelijk wordt. Het daarbij gebruikte beeld is het beeld van de amandeltak, die als eerste van alle bloeit en de wedergeboorte van het leven in de lente aankondigt (vgl. Jer. 1, 11-12). Alles komt van Hem en is zijn geschenk: de wereld, het leven, de dood, het heden en de toekomst, “maar”, zo verzekert Paulus ons, “u bent van Christus en Christus is van God” (1 Kor. 3, 23). Dit verklaart op welke manier wij toebehoren aan de Heer: door onze unieke en persoonlijke relatie met Jezus Christus die het doopsel ons vanaf het begin van onze wedergeboorte tot nieuw leven geschonken heeft. Het is dus Christus die ons door zijn Woord voortdurend oproept, dat we Hem ons vertrouwen schenken en Hem beminnen “met heel ons hart, heel ons verstand en heel onze kracht.” (Mk. 12, 33). Daarom vraagt iedere roeping, ondanks de verscheidenheid van wegen, altijd een uittocht uit zichzelf, om Christus en het Evangelie tot centrum van het eigen leven te maken. Zowel in het huwelijksleven als in de vormen van religieuze wijding, als in het priesterlijk leven, dienen wij de manieren van denken en handelen, die niet overeenstemmen met de wil van God, te overwinnen. Het is “een uittocht die ons leidt tot een weg van aanbidding van de Heer en van dienst aan Hem in onze broeders en zusters”¹⁸. Daarom zijn wij allen geroepen om Christus te aanbidden in onze harten (vgl. 1 Pet. 3,15), om ons te laten raken door de impuls van de genade die vervat is in het zaad van het Woord dat in ons moet groeien en omgevormd moet worden tot concrete dienst aan onze naaste. Wij moeten niet bang zijn: God volgt met passie en kennis het werk van Zijn handen, in ieder fase van het leven. Nooit laat Hij ons in de steek! De voltooiing van zijn plan met ons ligt Hem na aan het hart, maar Hij wil het bereiken met onze instemming en met onze medewerking.

¹⁸ Toespraak tot de Internationale Unie van Algemene Oversten, 8 mei 2013

3. Ook vandaag leeft en beweegt Jezus zich in de werkelijkheid van ons gewone leven om zo dicht mogelijk bij mensen te komen, beginnend met de kleinste, om ons te genezen van onze zwakheid en ziekte. Ik richt me nu tot hen die bereid zijn om te luisteren naar de stem van Christus die klinkt in de Kerk, om te verstaan wat hun eigen roeping is. Ik nodig jullie allemaal uit om te luisteren en Jezus te volgen; laat je door Hem innerlijk omvormen door zijn woorden die “Geest en waarheid” zijn (Joh. 6, 62). Maria, de Moeder van Jezus en van ons, zegt steeds weer tegen ons: “Wat Hij je ook zegt, doe dat!” (Joh. 2, 5). Het zal je helpen om met vertrouwen deel te nemen aan een gezamenlijke weg die de beste krachten in jou en rondom jou kan losmaken. Een roeping is een vrucht die rijpt in een goed onderhouden akker van wederkerige liefde, die wederkerige dienstbaarheid wordt in de context van een authentiek kerkelijk leven. Geen enkele roeping wordt uit zichzelf geboren of leeft voor zichzelf. Een roeping komt voort uit het hart van de Heer en ontkiemt in de goede aarde van gelovige mensen, in de ervaring van broederlijke liefde. Was het niet Jezus zelf die zei: “Hieraan zullen allen herkennen dat jullie mijn leerlingen zijn: dat jullie liefde hebben voor elkaar” (Joh. 13, 35)?

4. Beste broeders en zusters, deze “hoge standaard van het gewone christelijk leven”¹⁹ beleven betekent vaak tegen de stroom ingaan en houdt ook in dat we obstakels tegenkomen, buiten ons en in ons. Jezus zelf waarschuwt ons: het goede zaad van het woord van God wordt vaak gestolen door de boze, geblokkeerd door beproevingen en verstikt door zorgen en wereldse verleidingen (vgl. Mt. 13, 19-22). Al deze moeilijkheden kunnen ons ontmoedigen en ons doen terugvallen op wegen die gemakkelijker schijnen. Maar de echte vreugde van hen die geroepen zijn, bestaat er in te geloven en de ervaring op te doen dat Hij, de Heer, altijd trouw is, dat wij met Hem kunnen voortgaan, zijn leerlingen kunnen zijn en getuigen kunnen zijn van Gods liefde, ons hart kunnen openen voor grote idealen en grote zaken. “Wij christenen zijn niet door de Heer uitgekozen voor kleinigheden; ga altijd daarbovenuit, naar de grote dingen. Zet je leven in voor

¹⁹ Vgl. H. Paus Johannes Paulus II, Apostolische Brief *Novo millennium ineunte* (6 jan 2001), 31

grote idealen.”²⁰ U, bisschoppen, priesters, religieuzen, gemeenschappen en christelijke families vraag ik om de roepingenpastoraal hierop te richten en de jongeren op wegen van heiligheid te begeleiden die persoonlijk zijn en “een echte eigen training tot heiligheid vereisen, die in staat is zich aan te passen aan de ritmen van de afzonderlijke personen. Deze training moet hulpmiddelen omvatten die aan iedereen aangeboden worden met zowel de traditionele vormen van individuele en collectieve ondersteuning als ook de meer recente vormen van ondersteuning die aangeboden worden in verenigingen en bewegingen die erkend zijn door de Kerk.”²¹

Laten we onze harten gereed maken om “goede aarde” te zijn, door te luisteren naar het Woord, het te verwelkomen en te beleven, om zo vrucht te dragen. Hoe meer we ons verenigen met Christus in gebed, zijn evangelie, de eucharistie en de sacramenten die gevierd en beleefd worden in de Kerk en de broederschap, hoe meer we zullen groeien in de vreugde van het meewerken met God in dienst van zijn koninkrijk van barmhartigheid, waarheid, gerechtigheid en vrede. De oogst zal overvloedig zijn, evenredig aan de genade die wij gehoorzaam hebben verwelkomd in ons leven. Met deze wens en met de vraag te willen bidden voor mij, verleen ik u van harte mijn Apostolische zegen.

Franciscus

²⁰ Paus Franciscus, Homilie, 5e Zondag van Pasen, waaronder het toedienen van het H. Vormsel aan 44 gedoopten - Sint Pietersplein, Een Christen wordt gekozen voor grote dingen (28 apr 2013), 3

²¹ H. Paus Johannes Paulus II, Apostolische Brief *Novo millennium ineunte* (6 jan 2001), 31